

Tự hào người Việt đỏ

Nếu bất ngờ có ai hỏi “Bạn tự hào gì về Việt Nam?” chắc hẳn sẽ có không ít người trong chúng ta bối rối vì từ nổi có quá nhiều giá trị cảm nghĩ của ta và của người ta khác : quá khứ hào hùng; truyền thống văn hóa tốt đẹp, con người cần cù chăm chỉ... hay tự hào là dân tộc Á đông không bị Hán hoá .

Tự hào là cảm giác hài lòng, hãnh diện về cái tốt đẹp mà mình có: như tự hào về thành tích học tập tốt, về truyền thống gia đình, quê hương, đất nước, về văn hóa của người Việt Nam, về lịch sử chống ngoại xâm... Có niềm tự hào về quê hương, đất nước, văn hóa sẽ giúp chúng ta tin tưởng, lạc quan, trong việc học tập và làm việc , ngang hàng chen vai với quốc tế.

VnDoc viết trong bài văn mẫu lớp 12: "Tự hào dân tộc không phải là việc vỗ ngực xưng tên, xem nhẹ các nền văn hóa khác mà là thể hiện bản sắc người Việt trong bối cảnh quốc tế".

Gần đây tinh thần tự hào Việt Nam đang lên cao, đặc biệt là trên báo chí và các diễn đàn online. Mỗi khi có một người Việt ở đâu đó làm việc gì xấu xa ảnh hưởng đến quốc thể là không biết bao nhiêu người lao vào "đánh đập" cho tơi bời vì "can cái tội" làm nhục quốc thể dù đa phần cái "bọn" làm nhục quốc thể đó vẫn đang tiếp tục vật vã với cơn mưu sinh chứ có thời gian và phương tiện đâu mò lên mạng nghe chửi để mà sửa chữa. Chúng ta đẩy họ ra xa, chúng ta nhảy tránh sang chỗ khác để chứng minh là mình không giống như vậy, mình rất tốt, mình rất gương mẫu và rất tự hào là người Việt Nam, còn cái số ít ỏi xấu xa kia đang làm nhục quốc thể, vì vậy nó không thể cùng phe với mình được. Càng chửi mạnh, càng chửi hay thì có vẻ cái khoảng cách "không liên quan" đó càng được thiết lập một cách an toàn.

Đợt vừa rồi rộ lên vụ truyền hình Nhật đưa tin người Việt ăn cắp và bị bắt. Khắp nơi trên các diễn đàn và mạng cộng đồng, những cụm từ như "nhục mặt chưa", "đẹp mặt chưa", "xấu hổ quá..." được nhiều người dùng với cường độ cao để bình luận cho sự kiện này bởi có vẻ như lòng tự hào Việt Nam của họ đang bị tổn thương sâu sắc. Tôi thầm nghĩ, các cụ xưa có câu: "Bần cùng sinh đạo tặc", một khi đã bần cùng rồi thì bọn họ quan tâm quái gì đến chuyện quốc thể, lúc đó thì họ ở Nhật Bản hay ở Nhật Tân thì cũng vẫn đạo tặc như thường [1].

Năm 2020 , Bộ Giáo dục và Đào tạo tổ chức cuộc thi Tìm hiểu lịch sử, văn hóa dân tộc “Tự hào Việt Nam” lần thứ 3, mỗi thí sinh phải trải qua 4 phần thi: Theo dòng lịch sử, Giải mã lịch sử, Danh nhân đất Việt, Tự hào Việt Nam. Người Việt Nam có gì đáng tự hào nhỉ?

Trong kỳ thi năm 2017, đáp án bài viết như sau

Em hãy viết một đoạn văn không quá 1.000 từ với chủ đề “Tự hào Việt Nam”. *Là một người Việt Nam, em rất tự hào vì được sinh ra và lớn lên trên mảnh đất xinh đẹp, giàu tài nguyên, có rừng vàng, biển bạc, và cũng là một đất nước anh hùng , kiên cường chống trả lại biết bao quân xâm lược. Từ xa xưa, đã có biết bao gương sáng anh hùng nhỏ tuổi cùng cha anh chống lại quân xâm lăng, anh hùng Kim Đồng, anh Lượm, chú bé liên lạc dám vượt qua bom đạn hiểm nghèo chuyển thư hỏa tốc., sau này trong cuộc kháng chiến chống đế quốc Mỹ xâm lược , có gương sáng Lê Văn Tám ngọn đuốc sống, kopakolong... Đất nước Việt Nam không những chỉ anh hùng trong chiến đấu bảo vệ tổ quốc mà còn giỏi trong xây dựng đất nước tươi đẹp sau chiến tranh, có nhiều anh hùng trong công cuộc XD CNXH, nhiều gương thiêu niên sáng chế, chế tạo các công cụ giúp người nông dân không*

phải vất vả trong mùa màng, hoặc sáng chế những máy giúp tăng năng suất trong sản xuất hoa màu... Những gương sáng của thiếu nhi trong các phong trào thi đua làm nghìn việc tốt, hoặc kế hoạch nhỏ... Từ xa xưa, ông cha chúng ta đã có câu “dân giàu nước mạnh”. Dân giàu ở đây không đơn thuần chỉ riêng sự phát triển về kinh tế, mà ở đây còn là sự phát triển hài hòa giữa các yếu tố kinh tế và tinh thần.

Niềm tự hào Việt Nam trong bạn là gì? Thuở đi học, sách dạy bạn, Việt Nam tự hào vì có:

- Rừng vàng biển bạc, đất đai trù phú
- 4000 năm lịch sử dựng nước và giữ nước.
- Bác Hồ - người cho em tất cả
- Tinh thần đoàn kết dân tộc- chiến thắng mọi quân xâm lăng từ Phong kiến phương Bắc tới thực dân Pháp, đế quốc Mỹ.
- Đất nước ngàn năm văn hiến...
- Con người Việt Nam cần cù, hiếu học, giàu sáng tạo.

Nhưng thực tế niềm tự hào của xã hội đỏ là

-Làm ở VN làm gì, không tiến bộ được, sáng 8h làm thì trưa đã đến 9h, trưa thì đi nhập đến 3h."

-Trên 50% sinh viên đang sống và học tập như thế.sinh viên VN là tầng lớp tri thức, chủ nhân tương lai của đất nước mà đến lớp để ngủ, đi thi thì quay cóp lại còn có cái khẩu hiệu nhằm nhí "Không học lại thì chưa phải sinh viên".

-Người mình đúng là sáng tạo thật, đúng thì phải khen. Nhưng mà nếu đem ra so với thế giới thì cũng tầm tầm, cho là bằng các nước khác đi.

-Văn Hiến Nước mình lớn tuổi nhưng lại là nước nghèo. Lịch sử dài, nhiều thời gian để phát triển nhưng nước ta vẫn tụt hậu so với thế giới, thế thì có gì đáng tự hào?

-Việt Nam có các trận đánh lớn, có các anh hùng dân tộc v.v...: Đây là một phần của lịch sử, chính nghĩa hay phi nghĩa, thắng hay thua thì nước nào cũng có những điều này

-Việt Nam có đặc trưng văn hóa độc đáo: Sự thật là tôi không biết đặc trưng văn hóa của chúng ta là gì. Áo dài, nón lá, ca trù, quan họ... hoặc bị mai một, hoặc bị biến chất, cách tân, tóm lại là không còn như nguyên mẫu nữa. Mà dù có còn, có độc đáo thật thì... dân tộc nào cũng có bản sắc riêng thôi, cũng không đáng đem ra mà tự hào.

Có người tự hào là người VN còn chưa đủ, đem các người "gốc Việt" ra để tự hào. Mấy người đó là người Việt, họ không mang quốc tịch VN và có người còn chưa từng đặt chân đến Việt Nam. Nước khác đào tạo nên họ, một người của dân tộc khác lại lòi về để "Tự hào", chỉ thấy những người Việt **xịn** không biết xấu hổ thôi. Tóm lại, là người Việt Nam có gì đáng để tự hào? [2]

Từng nhiều lần đi nước ngoài, từng nhiều lần bị hải quan nước bạn tra hỏi cộc cằn tại cửa khẩu nhập cảnh khi họ nhìn thấy bìa passport in chữ “Socialist Republic of Vietnam”, rồi bị người dân bản địa nhìn với ánh mắt kỳ thị e dè khi biết xuất xứ Việt Nam của mình, tôi đã bao phen nhục nhã ê chề. Tôi cảm thấy ức chế vô cùng, tự hỏi tại sao mình phải gánh chịu sự kỳ thị vô lý cho những điều mình không làm.

Bạn biết mình là người Việt Nam ở nước ngoài khi [3]

1. Đến phi trường Singapore, làm thủ tục nhập cảnh, các bạn nữ bị sẫm soi, hỏi han đủ điều, bị đưa vô phòng an ninh cách ly để thẩm vấn, thậm chí sau đó bị trục xuất về nước.

2. Đến phi trường nước Đức, làm thủ tục nhập cảnh, xuất trình cuốn passport bìa xanh chữ vàng “socialist republic...”, lập tức sẽ được hỏi “Đến nước Đức làm gì?”, “Ở bao lâu? Khi nào về?”, “Mang theo bao nhiêu tiền?”...

3. Đi du lịch Thái Lan, vô nhà hàng buffet ăn trưa thì đập ngay vào mắt là bảng thông báo chỉ viết bằng tiếng Việt: “Xin vui lòng ăn bấy nhiêu lấy bấy nhiêu, nếu ăn không hết sẽ phạt từ 200 bath đến 500 bath. Xin cảm ơn.”

4. Đi du học Nhật Bản, bạn thấy những tờ giấy thông báo dán trên xe bus “Không được vất giầy, hút thuốc bừa bãi trên xe bus”, những tờ giấy cảnh báo dán khắp các siêu thị, shop bán hàng “Ăn cắp là phạm tội... Camera đang hoạt động”. Tất cả viết bằng hai thứ tiếng Nhật, Việt.

5. Đi du lịch Hàn Quốc, thỉnh thoảng bạn đọc được cảnh báo bằng song ngữ Hàn-Việt “Không xả rác bừa bãi... Nếu không sẽ bị phạt tiền. Phạt tiền dưới 1 triệu won”.

6. Đi lao động Đài Loan, bạn bắt gặp những cảnh báo răn đe tội ăn cắp vặt bằng song ngữ Trung-Việt ở khắp nơi.

7. Ngồi trong một quán cafe lãng mạn ở Rome (Ý), trong không gian ngập tràn ánh nến và những tiếng nói cười thì thào, bỗng nghe rú lên tiếng cười hoang dại từ bàn bên vọng lại: “Ồi giờ ơi! Thế á? Cái Hà nó khoe mua cái túi này ở Milan những 5 nghìn đô cơ đấy!”

8. Đang xếp hàng mua vé vào tham quan bảo tàng Louvre (Paris, Pháp), bỗng một cô gái Việt Nam chen vào trước bạn, nở một nụ cười câu tài: “Em đang vội. Merci bú ku”.

9. Lang thang trên đường phố Barcelona (Tây Ban Nha), thả hồn theo buổi hoàng hôn nắng nhẹ, mơ màng theo các cô gái tóc vàng gợi cảm, bỗng nghe đâu đây “một câu hò Nghệ Tĩnh”: “Đ*t mẹ! Con nhỏ đang dắt chó đó vú bự vải luôn mầy ạ!”

10. Đi đã rồi, về đến phi trường Tân Sơn Nhất, làm thủ tục nhập cảnh, anh hải quan cứ cầm cái passport đưa lên đưa xuống, lật qua lật lại, hỏi vặn vẹo đến hơn 10 phút “Đi đâu về?”, “Đi làm gì?”...

Người ta đang tuyên truyền về một đất nước phát triển với nhà xe, quán ăn khắp nơi. Nhưng họ đâu có biết rằng cả nước VN đang đi vay để mà xa hoa. Gánh nợ công đã lên tới hơn 40 triệu đồng một người dù là già sắp đi xa gặp ông bà, lẫn trẻ em mới chào đời. Nhưng chẳng có đảng nào gánh thay dân khi mà đảng đi vay về để xây nhà, cầu đường một phần, và tham những nhiều phần còn lại. Cho nên đừng tự hào vì chung cư, xe cộ, ăn uống, quán bar vv... mà phải nhìn cái thực tế là một nước không có công nghiệp gì cả thì lấy đâu ra mà có giá trị thặng dư để phát triển và tự hào?

Tự hào được không khi mà đảng CSVN vẫn coi “Xuất khẩu lao động” tức là bán sức lao động của thanh niên nam nữ làm nô lệ cho “tư bản” là nguồn thu ngoại tệ chủ yếu để đảng khoe khoang thành tích. Đấy, có đáng tự hào không các bạn? Và cũng có đáng tự hào hay không khi mà hàng năm người Việt cứ được Nhật, Hàn, Thái vv... xướng tên thường xuyên vì tệ nạn trộm cắp hay làm “gái” nơi xứ người? Chỉ có những ai có đầu óc vô cảm và dốt nát mới không thấy xấu hổ về điều đó. Những cô dâu nơi xứ Tàu, Hàn, Đài chắc chắn không phải là niềm mong ước của người dân VN nếu như đó không phải là một cơ hội để con cái gửi tiền về trả nợ cho cha mẹ. Đó là tự hào ư?[4]

Chỉ có lãnh đạo và con cháu các cụ cả (5C) là **tự hào có tiền** của làm giàu trên sức lao động của nhân dân và các con bò sữa đóng góp. Ngày nay giới này phản bội chủ nghĩa Mác Lê nin và thành giới bóc lột tức là giới phản động.

Việt Nam bây giờ đã có những hãng máy bay của các công ty tư nhân như Vietjet hay Bamboo cho nên đó là sự tự hào. Nhưng Bamboo thì vốn của Tàu, máy bay của Tàu cho nên bây giờ, sau một thời gian đứng tên, Quyết FLC đã bị đẩy ra. Còn Vietjet ư? Hãy hỏi nếu không có cái bóng của tướng Nguyễn Chí Thanh và tướng Vịnh thì liệu có Vietjet hay không? Chẳng có gì đáng tự hào cả khi mà những đồng tiền thuế của người dân đã được “chuyển hóa” thành vốn cho những tư bản đồ xử dụng làm giàu cho cá nhân họ.

Người ta cũng nói rằng phải tự hào về Bphone hay Vinfast. Vâng, Bphone thì linh kiện Tàu cộng và lắp ráp tại Mỹ Đình. Vinfast thì là sự lai tạp giữa thiết kế Châu Âu, động cơ lỗi thời của BMW và linh kiện khác của “anh bạn vàng 4 tốt” cho nên việc Vinfast gây càng thường xuyên cũng chỉ là chuyện tất nhiên mà thôi.

Đảng Cộng sản Việt Nam đã giáo dục thanh thiếu niên hơn 70 năm theo chủ nghĩa tam vô của Mác Lê nin : vô gia đình, vô tổ quốc ,vô tôn giáo, chỉ có bác Hồ và đảng ,lấy tiêu chuẩn Ham tiền, hiếu danh, coi thường danh dự là niềm tự hào của người Việt Nam đồ.

PGS.TS Trịnh Hòa Bình, Giám đốc Trung tâm Điều tra Dư luận xã hội (Viện Xã hội học) cho rằng: Người Việt hiện đại xấu nhất là thói hám danh, chuộng lạ, sính ngoại, sính hình thức,... GS. Nguyễn Lân Dũng chỉ ra 5 tính xấu của không ít người Việt Nam đó là: Ham tiền, hiếu danh, coi thường danh dự, vô cảm và hèn nhát, coi nhẹ ý nghĩa "đồng bào" : "Tự nhiên biến mình thành hèn hạ, chịu khuất phục, làm ngơ trước mọi sai trái, mọi diễn biến xấu trong xã hội.Tôi cho đó là cái xấu nhất đang kìm hãm sự phát triển của xã hội ta, [5]. Làm sao có thể tự hào được?

Đó là hậu quả của một nền giáo dục theo chủ nghĩa cộng sản đã áp dụng ở Nga xô, Trung cộng, CuBa, bắc Triều tiên.

Tham khảo

[1]-Đình Tiến Dũng,"Bạn có tự hào là người Việt Nam không?"

[2]-Quan điểm-tranh luận,9-2016

[3]-facebook- Minh Phạm

[4]-Đặng Chí Hùng-30/ 4 Lấy gì để tự hào?

[5]-Giáo Dục VN,Rất nhiều người Việt ham tiền, vô cảm, hèn nhát , 13/05/2013

Ngu Hồ

www.vietnamvanhien.org

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN VỚI HƠN 7200 TÁC PHẨM